

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1888-03-19

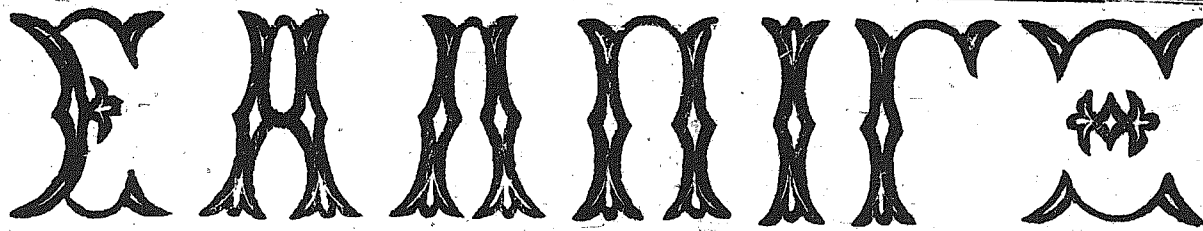
þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 1 6 7

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10319>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Συνδρομή ετησίαν
προπληρωτέα.
Εν ταῖς πόλεσι
τῆς Κύπρου Σελ. 8
Εν τοῖς χωρίοις 6
Ἐν δὲ τῷ ἐξω-
τερικῷ φρ. 15

Καταχωρήσεις προ-
κληρωτέα. Εἰδοποιή-
σεις καὶ διατριβαὶ καὶ
ἀποκοπή. Ἄρθρα
σύμφωνα τῷ προγράμ-
ματι τοῦ φύλλου κατα-
χωρίζονται δωρεάν

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΚ ΔΙΔΟΜΕΝΗΣ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑ ΔΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ — Editor S. HOURMOUZIOS.

ΕΝ ΤΗ ΧΕΙΡΙ ΚΑΙ ΟΥΤΩ ΒΟΗΣΟΜΑΙ.

Ἀπεφάσισθαι τέλος ἵνα τὸ πρὸς τὴν ἀγγλικὴν κυβέρνησιν παγκύπριον ὑπόμνημα ἀπέλθῃ καὶ δώσῃ ἰδίαις χερσὶ παγκύπριος πρεσβεία. Τὸ τοιοῦτο συνάδει πρὸς τοὺς πόθους καὶ εὐχὰς τῶν κατοίκων, διὸ καὶ χαρμοσύνως ἐγένετο ὑποδεκτὴ ἡ τοιαύτη ἀπόφασις τῆς ἐπὶ τοῦτο ἐκλεγθείσης ἐπιτροπῆς. Πλὴν «ἐν τῇ χειρὶ καὶ οὕτω βοήσομαι», λέγει μίᾳ παροιμία. Ἀπὸ τῆς θεωρίας πρόκειται νὰ μεταβῶμεν εἰς τὴν πράξιν καὶ ἀνάγκη νὰ φροντίσωμεν τὸ ἀναγκαῖον ὑλικὸν καὶ τὰ ἀναγκαῖα ἐργαλεῖα. «Δεῖ δὴ χρημάτων καὶ ἀνευ τούτων οὐδὲν ἐστὶ γενέσθαι». Ἀρκετὰ ἐδούλευσεν ἡ γλῶσσα καὶ ὁ λάρυξ καὶ ὁ κάλαμος πρέπει τώρα νὰ δουλεύσῃ ἢ μᾶλλον νὰ παλλίσῃ καὶ ἡ χεὶρ μετὰ τὸ βαλάντιον. Τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν εἶνε ὅμοιον τῶν πολλῶν ἐκείνων διὰ τὰ ὁποῖα ὅταν πρόκειται περὶ συζητήσεως δυνάμεθα νὰ συζητήσωμεν καὶ ἀκαδημαϊκῶς μάλιστα ἐντός καφενεῖων, ὅταν ὅμως πρόκειται περὶ ἐνεργείας, στρέφομεν ἀμέσως τὰ νῶτα καὶ ἄλλοι μὲν τὸν ἀγρὸν ἄλλοι δὲ τοὺς βόας ἀπερχόμεθα δοκιμάσαι. Πρόκειται περὶ ζωῆς ἢ θανάτου πρόκειται περὶ ἀναστάσεως ἢ ταφῆς. Εἶνε ὁ τελευταῖος κατὰ τοῦ ὀλέθρου ἀγὼν εἶνε ἡ τελευταία κατὰ τῆς καταστροφῆς μάχη. Ἐμπρὸς λοιπόν! Ἄς προβάλωμεν στήθος ἢ μᾶλλον βαλάντιον γενναῖον. Ἄς ἐκταθῇ ἡ χεὶρ ἀφοῦ προηγουμένως βεβαιωθῇ εἰς τὸ ἔλαιον τῆς γενναιοδωρίας, ὑπὸ τοῦ ὁποῖου ἄς καταλερωθῇ καὶ τὸ βαλάντιον.

Καὶ πρῶτον μὲν ἔχομεν τοὺς ἀρχιερατικούς θρόνους οἵτινες θὰ συνεισφέρωσιν ἕκαστος ὃ τι εἶνε δυνατόν ἀλλὰ καὶ ἀξιοπρεπές. Δεύτερον ἔχομεν τὰ Μοναστήρια, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ὑστερήσωσι τοῦ καθήκοντος τούτου καὶ πρῶτος ἐδήλωσε, καθ' ἃ πληροφορούμεθα, τὴν καλὴν πρὸς τοῦτο διάθεσιν τοῦ Ὁμοιολογιώτατος Καθηγούμενου Κύκκου κ. Σωφρόνιος, ὁ ἀξιοπαίτως διέπων τὰ τῆς ἱερέας ταύτης Μονῆς. Τρίτον ἔχομεν τὰς Ἐκκλησίας, αἵτινες τὸ κατὰ δύναμιν δέον νὰ συνεισφέρωσι καὶ τέταρτον ἔχομεν τοὺς δυναμένους, φιλοπατρίδας λαϊκοὺς καὶ κληρικοὺς, αἵτινες προθυμῶς θὰ λύσωσι τὸ βαλάντιον πρὸ τῆς ἱερέας

ταύτης πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεως. Ἄλλὰ πῶς καὶ ὑπὸ ποίων δέον νὰ ἀθροισθῶσιν αἱ συνδρομαί;

Ἐὰν ἦτο δυνατόν, χάριν τοῦ νὰ μὴ ἐπέλθῃ βραδύτης εἰς τὴν ἀποστολὴν τῆς πρεσβείας, νὰ ἐνεργηθῇ ἐν δάνειον καὶ ἀμέσως νὰ ἀρχίσῃ ἡ συνάθροισις τῶν συνδρομῶν θὰ ἦτό τι καλόν, πλὴν τὸ τοιοῦτο θὰ προσκρούσῃ ἀμέσως εἰς πολλὰ, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἀποφύγωμεν. Ἡμεῖς λοιπὸν θεωροῦμεν ἀναγκαῖον ὅπως ἡ Ἐπιτροπὴ ἐν συσκέψει μετὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχηγῶν ἀφοῦ προὔπολογίσῃ τὸ ποσὸν τῆς δαπάνης νὰ ἀνοίξῃ καταλόγους, ἐφ' ὧν, ἀφοῦ σημειωθῇ πρῶτον τὸ κατὰ δύναμιν ποσόν, ὅπερ θὰ καταβληθῇ ὑπὸ τῶν θρόνων καὶ τῶν μοναστηρίων, νὰ σημειωθῇ καὶ τὸ ποσὸν ὅπερ δύναται ἕκαστη Ἐκκλησία νὰ δώσῃ, καὶ νὰ ὀρισθῶσι κατόπιν κατὰ τὰ ἄλλα πρόσωπα νὰ περιφέρωσι κατὰ διαμερίσματα τοὺς ὑπογεγραμμένους τούτους καταλόγους, διὰ νὰ εἰσπράξωσι τὰς συνδρομας. Κατόπιν δὲ οἱ αὐτοὶ κατάλογοι, ἢ ἄλλοι, νὰ παρουσιασθῶσι καὶ εἰς τοὺς δυναμένους νὰ συνεισφέρωσιν ὃ τι ἕκαστος προαιρεῖται.

Τοιοῦτὸν τινὰ τρόπον θεωροῦμεν ἡμεῖς κατὰλληλον πρὸς συνάθροισιν τῶν συνδρομῶν, ἐὰν δ' ἡ Ἐπιτροπὴ σκεφθῇ ἢ γνωρίξῃ ἄλλον καταλληλότερον ἄς προβῇ, διότι δὲν ἔχομεν καιρὸν νὰ χάνωμεν. Πρὸς τούτοις εἶνε ἀνάγκη νὰ γνωρισθῇ ἐγκαίρως ποῖον ποσὸν εἶνε δυνατόν νὰ εἰσπραχθῇ ἐν τῷ τόπῳ, ὥστε νὰ ἔχωμεν τὸν ἀπαιτούμενον καιρὸν νὰ ζητήσωμεν τὴν συνδρομὴν καὶ ἄλλων φιλοπατρίδων πατριωτῶν, ζώντων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ. Ἀφοῦ ἐνεκρίθη ἀπαξ ἡ ἀποστολὴ πρεσβείας, δὲν βλέπομεν τὸν λόγον διὰ τὸν ὁποῖον δὲν προβαίνομεν καὶ εἰς τὰς ἐνεργείας ταύτας, ὧν ἀνευ οὐδὲν ἐστὶ γενέσθαι.

ΤΑ ΕΝ Τῷ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚῷ.

Δὲν ἔχομεν σκοπὸν νὰ ἀκολουθήσωμεν ἐφέτος καὶ ν' ἀναδημοσιεύωμεν ἐν συσχέσει τὰ τοῦ νομοθετικοῦ μας. Θὰ ἀρκεθῶμεν μόνον εἰς τὸ νὰ δημοσιεύωμεν κατόπιν ποῖον νομοσχέδιον ἐψηφίσθησαν ὡς καὶ σὺν τὰ νομοσχέδια ἐν περιλήσει. Τούτοις δὲ, διότι οὐκ εἶναι τῶν κριτικῶν βέβαιον ἵνα οὐδὲν εἶναι λόγος εἶνε δυνατόν νὰ γίνῃ, οὐδὲ ν' ἀντικαταστήθῃ ἐφροντίσωμεν νὰ ἔχωμεν ἐν τῇ Νομοθετικῇ

Κατὰ καθήκον ὅμως λίαν προσεκτικῶς ἀναγινώσκωμεν τὸς ἐν τῇ συναδέλφῳ «Φωνῇ» δημοσιευμένους συζητήσεις ἐπὶ παντὸς νομοσχεδίου καὶ τὰς ἀπαντήσεις τῶν ἡμετέρων ἀντιπροσώπων πρὸς πᾶσαν κατὰ τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ μομφήν, ὑπολαμβάνουσαν ἐν ταῖς συζητήσεσι τῶν μὴ αἰρετῶν μελῶν. Μετὰ πλείστης ὅθεν εὐχαριστήσεως ἀνέγνωμεν ἐσχάτως ἐντονον διαμαρτύρησιν τοῦ ἀξιότ. βουλευτοῦ Λεμησοῦ—Πάφου κ. Ι. Δ. Καρεμφυλάκη πρὸς τὸν δικηγόρον τοῦ Στέμματος κ. Κόλλυερ παρενείραντα ἐν τῇ ὑπὲρ τοῦ «περὶ ἀυξήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν πυροβόλων δασμοῦ» ὑποσηρίξει του, τὴν μομφὴν ὅτι, «εἰς τὸν λαὸν ἐδόθη μέτρον, ὅπερ ὀλίγον ἐννοεῖ καὶ ὅπερ ὀνομάζεται ἐλευθερία· συνετεία δὲ τούτου ἡ ἀσυνεμία ἔχει ἐν τινὲς μέτρῳ δεδεδεσμένους τὰς χεῖρας»

Ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Νομοθετικοῦ—ἀπαντᾷ ὁ κ. Καρεμφυλάκης—εὐδέποτε, νομίζω, ἠκούσθη ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ πιεζοτέρα καὶ δριμυτέρα εἰρωνεῖα ἐκείνης, ἣν ἐξήνεγκε πρὸ μικροῦ ὁ ἐντιμὸς δικηγόρος τοῦ Στέμματος κατὰ τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ. Εἶπεν ὅτι ἐχορηγήθη εἰς αὐτὸν τῆλικόν τοῦ μέτρον ἐλευθερίας, ἣς δὲν ἦτο ἀξίος καὶ ὅτι δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἐννοήσῃ καὶ ἐκτιμήσῃ αὐτήν. Παρεκτείνω τὴν ἐννοίαν καὶ λέγω ὅτι ὁ ἀφορισμὸς οὗτος δι' ἡμᾶς τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτοῦ εἶνε τι πλέον ἢ εἰρωνεῖα, εἶνε ὕβρις, ἣν οὐδαμῶς δυνάμεθα νὰ ἀνεχθῶμεν καὶ καθ' ἧς ἐξ ὀνόματος πάντων ἀντιτάσσω διαμαρτύρησιν τὴν μᾶλλον ἐντονον, τὴν μᾶλλον ἐπίσημον. Τὸ βαρὺ νόσημα τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ αἰτίαν καὶ γένεσιν ἔχει τὴν ἐν παντὶ ποικιλίτροπον δεσμευσιν, τούτο δὲ κυρίως ἀποτελεῖ τὸ δικαιοτέρον καὶ βασιμώτερον τῶν παραπόνων αὐτοῦ. Ποῦ καὶ πότε εἰσακούεται ἡ φωνὴ αὐτοῦ, καὶ ποσάκις δὲν ἀποπνίγεται αὐτὴ ὑπὸ τῶν ἀπειραριθμίων περιορισμῶν; Ἰσα ἴσα πάσχομεν ὑπὸ πολιτικῆς ἀσφυξίας. Δὲν δυνάμεθα νὰ ἀναπνεύσωμεν, οὐδὲ νὰ κινήσωμεν ἐλευθέρως οὔτε ἐδῶ ἐν τῇ Βουλῇ, οὔτε ἐν τοῖς Δημοτικαῖς Συμβουλίαις, οὔτε ἐν τοῖς Ἐπαρχιακαῖς καὶ μάλιστα τῷ Κεντρικῷ Ἰδαρί. Ἐκεῖνο ἄρα ὅπερ ἐλλείπει ἡμῖν, εἶνε ἡ ἐλευθερία, καὶ ἐκεῖνο οὐτινος ἀπόλυτον ἔχομεν χρεῖαν ἵνα ὀρθοποδήσωμεν, οὐδὲν ἄλλο εἶνε, ἢ ἡ τοσοῦτον καλῶς νοουμένη καὶ τόσῳ ἀκριβῶς ἐκτιμωμένη παρ' ἡμῖν πραγματικὴ ἐλευθερία. Καὶ ταῦτα μὲν κατὰ παρέχασιν. . . Ἀναλογώτερα μέτρα, λέγει ἐν τῇ ἐπιλήσει ὁ κ. Καρεμφυλάκ.—θὰ ἦσαν κατὰ τὴν ταπεινὴν μου γνώμην νομοσχέδια περὶ ἀγροτικῆς ἀσυνεμίας, περὶ διορισμοῦ ἐγχορηγίων ὡς ἀξιοματικῶν καὶ τῶν λεγομένων ἐπιθεωρητῶν τῆς Ἀσυνεμίας, καὶ ὑποβολῆς τοῦ καταγεγραμμένου εἰς ἀνάκρισιν καὶ ἄλλα παρόμοια. Μέχρις ἐνδὸς σημείου ἐπιτοχῆς ἦτο εἰσὶν ὁ τόπος εἰσάγεσθαι εἰς ἀκρονόμοιαν

κρίσιν, δηλώσθαι πάντα τὰ αἰρετὰ μέλη εἶμεθα ἀπορριπτιζόμενα νὰ καταφριζώμεν πᾶν νομοσχέδιον, ἔχον καὶ τὸν ἐλάχιστον φορολογικὸν χαρακτήρα.

Συγγαίρομεν τῷ κ. Καρεφυλάκη διὰ τὴν ἐντόνον ταύτην λογικὴν καὶ ἀξιοπρεπῆ γλώσσάν του δι' ἧς μετὰ τῶν λοιπῶν συναδέλφων του ὑπερμαχεῖ τῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ ὃν ἀντιπροσωπεύει.

Ἐν τούτοις ὅμως φρονούμεν ὅτι ἐὰν διὰ τινος τρόπου ἦτο δυνατόν νὰ περιορισθῇ ὀλίγον ἢ μεγάλη αὕτη χρῆσις τῶν ὅπλων, ὡς καὶ τῶν μαχαϊρῶν, τὰς ὁποίας μεθ' ὑπερηφανείας πολλοὶ χωρικοὶ φέρουσι καὶ μετὰ μεγίστης ἐπιδείξεως δεικνύουσιν αὐτάς, ἀρκετὰ ἐξεχούσας τῆς ζώνης των, θὰ ἔφερε νομιζόμεν καλὸν ἀποτέλεσμα.

Καὶ δὲν παρεδεχόμεθα μὲν ὅτι ἐν νομοσχέδιον, ἀπαγορεύον τὴν χρῆσιν τῶν ὅπλων, ἠδύνατο νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς φύσει κακούργους ἀπὸ τοῦ νὰ διαπράττωσι τὰ κακούργημά των, οὐχ ἦτο ὅμως ἐπειδὴ τὰ περισσότερα τῶν κακούργημάτων διαπράττονται ἐν ὄρα ἐξάφειω, ἢ μέθης ἢ καὶ ἀναδρασμοῦ αἵματος, ὅταν δὲν ἔχη ὁ ἐξαφθεὶς ἢ ὁ ἐρεθισθεὶς πρόχειρον τὸ ὅπλον ἢ τὴν μάχαιραν, θὰ ἔχη ἐν εὐσχημον μέσον ὑποχωρήσεως, ἢ θὰ εὐρίσκειται οὕτω πρὸ κωλύματος σωτηρίου, κωλύματος τοῦ ὁποίου μετ' εὐχαριστήσεως θὰ κάμνη κατόπιν μνεϊάν καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ κωλυθεὶς. «Ὁ διὰ βόλος νὰ τὰ τερίσῃ—λέγει σχεδὸν πάντοτε ὁ διαπράξας τὸν φόνον—εὐρέθη καὶ τὸ τσουφέκι (ἢ τὸ μαχαίρι) ἔς τὸ χέρι μου.» Ἐνῷ ἄλλος «ὁ Θεὸς πύδωκε καὶ δὲν εὐρέθη τὸ ριζόλβερ (ἢ τὸ μαχαίρι) ἔς τὸ χέρι μου—λέγει—εἰδὲ θὰ ἐβλεπες.»

Συμφωνοῦμεν καὶ μετὰ τοῦ ἀξιοτ. βουλευτοῦ Λευκωσίας κ. Πασχάλη ὅτι «εἶνε λυπηρὸν διὰ τόπον τόσῳ μικρὸν ὅσος πληροῖται 30 χιλ. λίρας δι' Ἀτυνομίαν νὰ καταφεύγωμεν εἰς τοιαῦτα μέσα» καὶ ὅτι «διεπράχθησαν κακούργηματα καὶ με πέτρας καὶ με ματσούκας» καὶ ὅτι «δὲν δύναται τις νὰ πιεσθῇ ὅτι ἐμποδίζονται τὰ κακούργηματα διὰ τοιούτων μέσων» ἐπιχειρήματα τῶν ὄντι λογικώτατα, πλὴν δὲν δυνάμεθα νὰ ἀρνηθῶμεν καὶ τὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων τοῦ κ. Σουέτεγγαμ ὅτι «ὅταν τις κρατῇ πυρεβόλον καὶ προκληθῇ, ὑπάρχει μέγας πειρασμὸς ὅπως τὸ μεταχειρισθῇ.»

Εἴπομεν ὅμως καὶ ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι κάλλιστον θὰ ἦτο ἂν ὑπῆρχε τρόπος πρὸς περιορισμὸν τῆς καταχρήσεως τῶν ὅπλων καὶ μαχαϊρῶν, τρόπος ἀποκλείων καθ' ὀλοκληρίαν πάντα φορολογικὸν σκοπὸν, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ τοιοῦτος, διότι καὶ ἐὰν διακηρυχθῇ ὅτι ἀπαγορεύεται ἡ ὀπλοφορία ἢ ἡ μαχαίροφορία ἐπι ποινῇ προσέμου θὰ εἴπωμεν ὅτι καὶ τοῦτο ἔχει τὸν φορολογικὸν του σκοπὸν τὸ πρόσιμον, ἐξ ἄλλου δὲ μία τοιαύτη ἀπαγόρευσις δὲν εἶνε δυνατόν νὰ γείνη. Ἄρα τὸ νομοσχέδιον φρονούμεν ὅτι ὑπερηφανεύθη ὑπὸ τῆς ἐξῆς ὀρθῆς σκέψεως: Οἱ ἔχοντες ἀνάγκην ἀσφαλείας εἶνε οἱ εὐποροὶ οἱ τοιοῦτοι δὲ δύνανται νὰ ἀγοράζωσι χάριν ἀσφαλείας των καὶ ἀκριβὰ ὅπλα, τὰ ὅποια βεβαίως, καθὼς εὐποροὶ, δὲν θὰ μεταχειρισθῶσι διὰ κακούργημα. Κακούργου εἶνε οἱ δυστυχῆς καὶ ἀπυροὶ, αὐτοὶ δὲ δὲν θὰ δύνανται ν' ἀγοράζωσιν οὐτε εὐθηνά ὡς ἐκ τοῦ βεβαίου φόρου εἰσαγωγῆς, οὐτε δὲ

ὑπάρχει πιθανότης ὅτι κατὰ 50 τοῦλάχιστον τοῖς 100 θὰ ἐλαττωθῶσιν οἱ φόνοι.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Καὶ πάλιν παράπονα κατὰ τοῦ καιροῦ. Ἀπὸ 20 ἡμερῶν καὶ εἰς πλεῖστα μέρη ἀπὸ μῆδος, οὐδὲ σταγὼν ἔπεσε, τὰ δὲ σπέρματα ἐμαράνθησαν εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ἐμελλον ν' ἀναπτύξωσι τοὺς στάχυς καὶ καταστήσωσι τοὺς τοὺς παχέας καίμακρους. Πρὸς ἐπιμετρονὸψυχρὸς βρορῆς κατεξήρανε τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ἢ δὲ κάμπη, ἀναφανείσα κατὰ τὰ μέρη Μεσαορίας καὶ Καρπασίου ἐπήνεγκε φθορὰν ὅσῃν οὐδ' ἡ ἀκρις προὔξενει καθ' ἃ γράφουσιν ἡμεῖν.

Τὰ χάλκινα γρόσια, ὡς προεβλέπομεν, κατεπλημμύρισαν τὴν ἀγοράν μας. Μετ' ἀθυρίας βλέπουσι τοῦτο οἱ ἔμποροι, ἀλλ' ἦτο ἐπόμενον, ἀφοῦ, ὡς πολλάκις ἐγράψαμεν περὶ τούτου, τὰ 180 χαλκ. γρόσια, τὰ ὅποια λαμβάνει τις εἰς τὴν ἐπαρχίαν Λάρνακος ἢ Λευκωσίας ἀντὶ μιᾶς ἀγγλικῆς λίρας, ἐνταῦθα ἔχουσιν ἀξίαν 135 γροσίων ἀντὶ 132 ὡς τιμᾶται ἡ λίρα. Ἄρα, ἐπειδὴ ἡμεῖς ἐνταῦθα ἔχομεν ὑπερτιμημένον τὸν χαλκὸν ἔπεται ὅτι οὗτος θὰ συρρεύσῃ ὄλος ἐδῶ. Ἰδοὺ ἡ ἀληθὴς αἰτία τῆς πλεονάσεως τοῦ χαλκοῦ καὶ ὄχι, ὡς φρονοῦν οἱ ἀνθιστάμενοι εἰς τὴν ὑψωσιν τοῦ νομίσματος, ὅτι τότε θὰ ἔχωμεν χαλκὸν πολὺν ὅταν γείνη ἡ ἀγγλ. 180 γρόσια. Ὁφείλει ἡ πόλις νὰ λάβῃ ἀμέσως κατάλληλα μέτρα ὡς πρὸς τοῦτο διότι ἐντὸς ὀλίγου ἡ πόλις καὶ τὸ διαμερίσμα μας θὰ ἀπορροφήσῃ ὄλον τὸν χαλκὸν τῶν ἄλλων πόλεων καὶ θ' ἀναγκάσῃ τὴν Κυβέρνησιν εἰς νέαν ἐκδοσιν χαλκίνων γροσ. Εἰς Λευκωσίαν, καθ' ἃ πληροφροῦμεθα, διὰ ν' ἀλλάξῃ τις μίαν ἀγγλ. λίραν με χάλκ. γρόσια πρέπει νὰ περιφέρηται εἰς τὴν ἀγορὰν ὀλόκληρον ἡμέραν.

Ἐπειδὴ πλεῖστοι μὲν πολῖται δὲν θεωροῦσι καμμίαν ζημίαν τὸ νὰ ὑψωθῇ τὸ νόμισμα, πλεῖστοι δὲ πάλιν ἀντίστανται εἰς τοῦτο, φρόνιμον θὰ ἦτο νὰ συνέλθωσιν ἀμφότερα τὰ μέρη καὶ ἐκεῖ νὰ συζητηθῶσι καὶ ν' ἀναπτυχθῶσιν οἱ λόγοι ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζει ἐκάστη μερὶς τὴν ἰδέαν τῆς καὶ νὰ ἐπέλθῃ μία διόρθωσις τῶν πραγμάτων, διότι, ὡς ἀποδεικνύεται ἤδη, ἐντὸς ὀλίγου θὰ φορτωθῇ ἡ ἀγορὰ καὶ οἱ χωρικοὶ μας ἀπὸ χαλκὸν καὶ μόνον χαλκὸν.

Πλησιάζουν καὶ πάλιν αἱ ἡμέραι, καθ' ἃς ὁ ναὸς τῆς ἀγίας Νάπας θὰ σμικρυνθῇ ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε τὰ κατ' αὐτοῦ παράπονά μας ν' ἀκουσθῶσι καὶ πάλιν μέχρι τῶν Ἀθηνῶν. Εἶνε νομιζόμεν ὁ κατάλληλος πλεόν καιρὸς, ἐάν τὸ ζήτημα τῆς ἀνεργείας τούτου δὲν

παρεπέμφθη εἰς τὰς ἐλληνικὰς καλένδας, νὰ γείνωσιν αἰ ἀναγκαῖαι ἐνέργειαι ὅπως μὴ καὶ πάλιν παρέλθῃ ὁ καιρὸς χωρὶς νὰ γείνη τι. Δεόν ἢ ἀπὸ πέφυσι σχηματισθεῖσα ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπὴ (διότι οὐδεὶς νομιζόμεν ὑπάρχει λόγος δι' ὃν ἀπηλλάχθη αὕτη τῶν καθηκόντων τῆς) νὰ συείθῃ, προσκαλοῦσα μάλιστα καὶ τὰ δύο παραιτηθέντα ἔκτοτε μέλη, τῶν ὁποίων τὴν παραίτησιν δὲν πρέπει νὰ δεχθῇ, καὶ νὰ συσκεφθῇ ἐγκαίρως περὶ τοῦ ἔργου. Ἄρκει πιστεύομεν πλεόν ἢ ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ἀναβολὴ τοῦ λίαν ἀναγκαίου τούτου ἔργου.

Σὺν τῷ ζήτηματι ὅμως τῆς Ἐκκλησίας ἀνάγκη ἐπείγουσα εἶνε νὰ σκεφθῇ ἡ πόλις καὶ περὶ τοῦ ἀλληλοδιδασκικοῦ σχολείου ἀγ. Νάπας. Τὸ σχολεῖον τοῦτο, πρῶτον μὲν, ὡς ἐκ τῆς ἀθλίας θέσεως ἐν ἣ εὐρίσκειται ἡ μία καὶ μόνη κλιθεὶς τοῦ περιλεισμένη ὡς φρονοκομεῖον ἐντὸς ὑψηλῶν τοίχων, οὐδεμίαν ἀνανέωσις ἀέρος εἶνε δυνατὴ, ἀπὸ δὲ τοῦ μέρους ὅθεν δέχεται τὸν ἀέρα ὑπάρχουν αἱ μεγαλειότεραι δυσωδία (ἀναγκαῖα, νεροχῦται καζανίων κ. λ.) δεῦτερον δὲ, ὡς ἐκ τοῦ δυσαναλόγου καταπτάντος ὡς πρὸς τὸν χῶρον ἀριθμοῦ τῶν παιδῶν κατήνησε τῇ ἀληθείᾳ ἀνυπόφορον. Πολλοὶ ἀπεφάνθησαν κατὰ τῆς καταστάσεως ταύτης τοῦ σχολείου καὶ δημοσιεύομεν τοῦτο πρὸς γνῶσιν τῶν πολιτῶν ὅπως ληφθῇ ἡ δεοῦσα πρόνοια διὰ οἴκημα, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ζῶσι τὸ πλεῖστον τῆς ἡμέρας τὰ καθαροῦ ἀέρος δεόμενα φίλτατά των. Ἄρκει νὰ εἰσέλθῃ τις εἰς τὸ σχολεῖον διὰ νὰ αἰσθανθῇ ἀμέσως πόσον δυσώδης καὶ μολυσμένος ἀῆρ κυκλοφορεῖ ἐντὸς τοῦ σχολείου. Εἶνε κρίμα, ἢ εὐάερος Λεμησσοὺς νὰ ἔχη τοιοῦτο σχολεῖον. Τὸ ζήτημα τοῦτο θεωροῦμεν πλεόν κατεπεῖγον τοῦ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων.

Λυπούμεθα πολὺ ὅτι εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον κατεχωρίσθη ἐπιστολὴ τις καθαπτομένη τοῦ κ. Χάκκετ ὅπως ἀνακριβῆς καθ' ἃ κατόπιν ἐμάθομεν. Ὁμολογοῦμεν ὅτι ἀφοῦ κατόπιν ἀνεγνωμεν μετὰ προσοχῆς αὐτὴν εἰς τὸ ἐκτυπωθὲν πλεόν φύλλον, ἐγεννήθη ἐν ἡμῖν ἡ ἀμφιβολία περὶ τῆς ἀληθείας τῶν γραφομένων, καθόσον μάλιστα γνωρίζομεν ὅτι ὁ Ἄγγλος οὗτος εἶνε εὐγενέστατος τοὺς τρόπους καὶ φύσει καλὸς ἄνθρωπος διὸ καὶ ἀπολαύει γενικῆς ἀγάπης. Ἐρευνήσαντες λοιπὸν ἐμάθομεν ὅτι τὰ πράγματα εἶχον ὅπως ἀλλοίαν ὄψιν ἢ ὡς ἐξετέθησαν, καὶ ἐκφράζομεν τὴν εὐλικρινῆ λύπην μας διότι ἀκόντες προσεβάλομεν τὸν εὐγενῆ τοῦτον Ἄγγλον.

Ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀντιπροσώπων μας ἐπὶ τῆς νῦν καταστάσεως τῶν κτηματολογίων καὶ ἐπὶ τοῦ

αδίκου ὅλως καὶ παρανόμου συστήμα-
τας καθ' ὃ, ὅταν πρόκηται νὰ μεταβι-
βασθῆ ἐν οἰονδήποτε κτήμα ὀνομικῶς
ἀξίας καὶ ἂν ἦνε, ἀνάγκη πρῶτον νὰ
πληρωθῶσιν οἱ ὀφειλόμενοι διάφοροι φό-
ροι καὶ τοῦ πωλοῦντος καὶ τοῦ ἀγορά-
ζοντος. Ὁ πωλητὴς καὶ ὁ ἀγοραστὴς
ὕποχρεοῦνται ἀπὸ σήμερον νὰ πληρώ-
σωσι τοὺς φόρους τοῦ οικονομολογικοῦ
ἔτους 88, τὸ ὁποῖον εἰσέτι δὲν ἤρχισεν
εἶνε δίκαιον τοῦτο; Ὁφείλουσι, νομίζο-
μεν, οἱ κ. ἀντιπρόσωποι νὰ ποιήσωσι
λόγον περὶ τούτου εἰς τὸ νομοθετικόν.

* *

Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἐσπέ-
ρας περὶ ὥραν 11 τρεῖς στρα-
τιῶται, ἠθέλησαν φαίνεται νὰ γευθῶσι,
τῆς ἡδονῆς τῶν κυλούντων βαρέλια, ἢ
νὰ γευθῶσι τοῦ περιεχομένου τοῦ βα-
ρελίου, καὶ ἔλαβον ἐκ τῆς ἀγορᾶς, ὅπου
συνήθως ὑπάρχουν πολλὰ ἐκτεθειμένα,
ἐν βαρέλιον, πλήρες βέβαια οἴνου, διότι
ἐδῶ εἶνε ἡ οὐσία, καὶ τὸ ἐκύλησαν εἰς
ἀρκετὴν ἀπόστασιν, νὰ τὸ πάρωσι Κύ-
ριος οἶδε ποῦ, καὶ τότε νὰ κλίνωσι γόνυ
ἐνώπιόν του, ὅπως εἰλικρινέστερον θύ-
σωσι τῷ προσφιλεῖ αὐτῶν Βάκχῳ, ἀλλ'
ἡ ἡμέτεροι, ἀφίνουν κανένα νὰ ἐκτελέσῃ
ἀνενοχλήτως τὰς θυσίας του; τοὺς ἔτρε-
ξαν καὶ κατῴρθωσαν νὰ τοῖς ἀφαιρέ-
σωσι τὸ προσφιλὲς εὖρημα ἀφοῦ εἰδοποι-
ήσαν καὶ τινὰς κλητῆρας. Παρομοίαν
πράξιν δὲν ἐνθυμούμεθα ἐν Λεμησῶ.
Μὴ χειρότερα!

* *

Καθ' ἃ ἐκ Λάρνακος πληροφοροῦμεθα, διά-
φοροι τραγικαὶ σκηναὶ ἔλαβον ἐκεῖ χώραν τὴν
προχθὲς Τετάρτην μετὰ μεσημβριᾶν κατὰ τὰς
ἀναπληρωματικὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς ὥστε
ἐδέησε νὰ ἐπέμβῃ ἡ Ἀγνομία ὅπως καθησυ-
χάσῃ τὰ πράγματα. Τοῦτο δὲ μᾶς ἔλειπε. Καὶ
ταῦτα μὲν φαίνονται ὅτι εἶνε συμπτώματα τοῦ
ὑπὲρ τῶν κοινῶν πραγμάτων ἐνδιαφέροντος
τοῦ δημοσίου, πλὴν ὅχι καὶ νὰ προβαίνωσι τὰ
πράγματα μέχρι τριοῦτου σημείου ὥστε νὰ φαί-
νονται ὅτι πρὸς κερασμὸν ἀτομικῶν καὶ
κομματικῶν παθῶν γίνονται.

* *

Χθὲς ὁ ὄριμος μας ἐφιλοξένησεν Ἰταλικὸν
πολεμικὸν πλοῖον, φέρον τὸν ὑποναύαρχον τοῦ
Ἰταλικοῦ στόλου τῆς Μεσόγειου. Ἐχαιρέτη-
σε τὴν ἀγγλικὴν σημαίαν δι' 11 κανονοβολι-
σμῶν καθ' ἣν ριγμὴν ἐπεσκέπτετο αὐτὸ ὁ διοι-
κητὴς τῆς πόλεως μας. Ὁ ὑποναύαρχος ἐξ-
ῆλθε καὶ περιεφέρτετο ἐντὸς τῆς πόλεως συνο-
δευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Σ. Φραγκοῦδῃ, ἀντι-
προσωπεύοντος τὸν ἀπουσιάζοντα εἰς τὸ Νομο-
θετικὸν πατέρα του, πράκτορα ὡς γνωστὸν τοῦ
Ἰταλικοῦ Βασιλείου. Τὸ ἐσπέρας τὸ πλοῖον ἀ-
νεχώρησε.

* *

Τινὲς, ἐν τῷ περὶ ἀπορρίψεως τῆς προτάσε-
ως τοῦ κ. Ν. Ἰωαννίδου ὡς δημοτικοῦ συμβου-
λοῦ διὰ τὴν ἀπορρίψεωσιν τῶν παρελθόντων φιλ-
λοῦ, ἐπαινετικῶς καὶ κεντρικῶς πρὸς τὴν ἐπι-

προβολῆς κατὰ τοῦ κ. Ν. Ἰωαννίδου. Ἄγνο-
οῦμεν ἡμεῖς ποῦ ἐγχείται τὸ προσβλητικόν, εἰ-
πόντες ἀπλῶς ὅτι «ἀπερρίθη ἡ πρότασις ὡς
παράτυπος». Ἀπεναντίας μάλιστα δημοσι-
εῦσαντες ἡμεῖς χάριν πλειοτέρας ἀκριβείας
τὰ λαβόντα χώραν, εἰλικρινῆ πρόθεσιν εἶχο-
μεν νὰ ἐπαινήσωμεν τὸν κ. Ν. Ἰωαννίδην ὡς
θεωρηθέντα ἱκανὸν καὶ κατάλληλον ὑπὸ τῶν
πολιτῶν νὰ καθέξη θέσιν δημοτικοῦ συμβούλου
πλὴν ἡ «πρότασις ἀπερρίθη», χάριν δὲ πλει-
οτέρας σαφηνείας λέγομεν ἤδη ὅτι ἡ πρότασις
ἀπερρίθη, διότι ἀντὶ ἐνὸς ὑποσηρικτοῦ, ὡς ὁ
δημαρχ. νόμος διακελεύει, εἶχε δύο ἢ πρότα-
σις τοῦ κ. Ν. Ἰωαννίδου. Ἰδοὺ τὸ μόνον ἀ-
ληθές.

* *

Τὴν προσεχῆ Τρίτην, 3 Ἀπριλλίου, θέλει λάβῃ
χώραν ἡ ἐκλογὴ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ διμερισματος
Λεμησοῦ—Πλάου ὅπως καταλάβῃ τὴν χρεοῦσαν ἐν
τῷ Νομοθετικῷ θέσιν τοῦ μακαρίτου Δ. Α. Νικολαΐδου.
Ἄγνωστοι διατελοῦσιν εἰσέτι οἱ προταθησόμενοι.

* *

Ἐξεδόθη καὶ τὸ γ' βιβλίον τῆς ἀξιολόγου
καὶ ἀξιαναγνώσου «Βιβλιοθήκη τοῦ λαοῦ»
τοῦ κ. Ζύγουρα, πραγματευόμενον περὶ τοῦ
«πῶς γίνονται τὰ χρήματα» καὶ ἐμπεριέχον ὡ-
ραίας καὶ πρακτικωτάτας συμβουλὰς.

Καμὰ φορὰ 'ς τὴν κοινωνίαν
λέγει κανεὶς χωρὶς νὰ θέλῃ
καὶ ζῦδι παριστᾷ τὸ μέλι
ἀπὸ κακὴν πληροφορίαν.

προχθὲς κ' ἐγὼ ὁ καυμμένος
εἰς τὴν τετάρτην μου τὴν πτίση
κάτι ποῦ εἶχα τραγουδήσῃ
εὐρέθην ὄλος λανθασμένος.

ὅ τι τὸ στόμα τοῦ «Διαβόλου»
διὰ τὸν Χάκετ εἶχε ψάλλῃ
μυθᾶνῶν τώρα τέτοιον χάλι
χώραν δὲν ἔλαβε διόλου.

κάμποσοι ἀληθῶς λυποῦμαι
γιατὶ ὁ εὐγενὴς αὐτὸς
τώρα καθὼς πληροφοροῦμαι
ἀπ' ὅλους εἶνε ἀγαπητός.
«Διάβολος»

Κύριε Συντάκτα τῆς «Σάλ.» (ἐνταῦθα)
Δημοσιεύσατε παρακαλῶ, τὰ ὀλίγα
ταῦτα ἄτινα θὰ σὰς πῶ, ἐνὸς συμβάντος
ἐδῶ στὴν Λεμησοῦν 'ς τὰς δώδεκα τοῦ
Μάρτι τοῦ 88, ἤτο Σάββατον βράδυ καὶ
περὶ τὰς ἑπτὰ, ὅτε περνοῦσεν Ἄγγλος τις
ἀπὸ τὴν ἀγορᾶν, ὡς ἐκ τοῦ σχήματός του
ἐξέλαβον ἐγὼ, νὰ ἦνε εὐπατρίδης καὶ σὰς
τὸ βεβαιῶν ἐβάδιζε μὲ βῆμα ταχὺ ὡς συν-
ηθεῖ ἀλλ' αἰφνης τὸ βροθῶνει καὶ εἶτα
σταματεῖ. ἔσπευσα γὰρ νὰ εἶδω τι εἶχε τοῦ
συμβεῖ καὶ αὐτὸς μὲ τ' ἀγγλικά του μου
λέγει κατὰ τι, μὰ ἐγὼ ὁ καινίμενος δὲν ξέ-
ρω ἀγγλικά, κ' ἤρχισα νὰ χάρτω καὶ τὰ
ἐλληνικά μ' ἠρώτησε λοιπὸν διὰ διεπιτη-
νέως πορὸς κατοικαὶ τὰν ὄρωσαν ποῦ ἴστα-
το ἐμπρός, ἐνόησα ἀμέσως πῶς τοῦ χυσαν
νερόν κ' εὐθέως τοῦ τὸ εἶπα πῶς εἶπε
πυραυλῶν του εἶπα καὶ τὸν κάτοχον πῶς
λέγεται Ἄττοθρ, τὸν γράφουσι σὺ χάρ-
τί τους καὶ μ' ἀποχαιρετοῦν. Ἰδοὺ τί ὁ-
ποῖοί τις πλοῖον στὴν Λεμησοῦν, ἀπὸ
τῶν πυραυλῶν τὸν μέγαν ἀριθμὸν ἀλλὰ
εἰ εἶπα; ἔσπευσα ἀγγλίζουσι ζῆλον γὰρ
εἶν καὶ αὐτὰι σταλάδι διὰ τῆς Λεμησοῦν.
Ὁ ρατισθεὶς ὅχι ἰσχυρὸν γὰρ εἶν ἀνώ-

τερος ἐδῶ, καὶ εὐχομαι νὰ ἐνεργήσῃ γὰρ
τὸ τὸ τόπον τὸ καλὸ. Ἐνεργήσατε καὶ σεῖς
μέλη Δημοκρατικὰ γὰρ νὰ μὴ γίπτουν
στοὺς διαβάτας ἀκάθαρτα νερά. ἂν καὶ
ὅλοι τὴν γνωρίζουν τὴν δραστηριότητά
σας, ἐργασθῆτε καὶ γὰρ τοῦτο ὅλοι μὲ τὰ
σωστά σας, ἐγὼ ἀναμείνω ὁμως τὰ ἰδῶ, γὰρ
τὸ συμβᾶν τοῦτο εἰς τὸν ἰσχυρόν, ἂν στεί-
λῃ προσκλητήριον στὴν χύσασαν νερόν.
Εἰς Μυριαρθεύς.

Ἐκ Λευκωσίας.—Τὸν κ. Κεῖτ ἀστυνόμον ἀκολουθεῖ
πάντοτε ὁ κύων του. Πρὸ τινῶν λοιπὸν ἡμερῶν διαβαι-
νόντων ἀμροτέρῳ ἐκ τῆς ἀγορᾶς, ὁ δεύτερος, μὴ δι-
δαχθεὶς φαίνεται καλῶς τὴν εὐπρεπῆ συμπεριφορὰν, ἐ-
σκήνωσε τὸν πόδα του νὰ οὐρήσῃ ἐπὶ τῶν πρὸς πώλησιν
ἐκτεθειμένων ἐκεῖ λαχνικῶν, ὁ δὲ κύριος τούτων, παι-
δίον τι, ἀγγῶν τὴν ἀγγλικὴν νὰ ἀπαγορεύσῃ εἰς τὸν
κύνα τὸ ἀτοπον τοῦτο, τὸν ὤθησεν ἄκρῳ τὸ ποδὶ διὰ νὰ
μὴ οὐρήσῃ ἐπὶ τροφοῖμων ἀλλὰ τοῦ κυνὸς εἰδοποιή-
σαντος τὸν κύριόν του ὅτι τοῦ ἐτάραξαν τὴν ἡσυχίαν,
ὁ κύριος διὰ τοῦ μαστιγίου του κατέφερε 3—4 μαστι-
γώσεις τοῦ δυστυχῆ παιδίου, ἐνώπιον πολλῶν, ἀπαθῶς
θεωμένων τὸ πρᾶγμα. Τὸ παιδίον ἐνήγαγε τὸν ἀστυνό-
μον καὶ ἐμπαρτέρως ἀπέδειξε τὸ ἀληθὲς τῆς ἀγωγῆς
του, τὸ παρελθὼν δὲ Σάββατον ὁ Ἄγγλος δικαστὴς κ.
Σίγαρ ἐκδικάσας τὴν ὑπόθεσιν κατέδικασε τὸν κ. Κεῖτ
εἰς πρόστιμον μόνον δύο ἀελλινίων, προσθέσας ὅτι τοῦ
αὐτοῦ καὶ ὁ ἴδιος θὰ ἐπράττει, εἰς τὴν θέσιν τοῦ κ. ἀ-
στυνόμου καὶ θὰ ἐφήρμοζε καὶ καθ' ἑαυτοῦ τὸν αὐτὸν
νόμον. Ἰδοὺ τὸ πέρας τῆς δίκης, ἀλλ' ἡμεῖς, νομίζομεν,
ὅτι ὁ νόμος δὲν ἐπιτρέπει τὴν αὐτοδικίαν, ὡς καὶ ὁ
δικηγόρος τοῦ ἐνάγοντος, κ. Ι. Θεοδότου ἔλεξεν ἐν τῷ
δικαστηρίῳ ἄλλως πρὸς τί οἱ νόμοι καὶ τὰ δικαστήρια;

Τὴν παρελθούσῃ Τρίτῃ συνέληγτο ἐν τῷ Νομοθε-
τικῷ τὸ «περὶ προστασίας τῶν ζώων» νομοσχέδιον,
ὅπερ, τροποποιηθέντος ἢ μάλλον ἀλλοιωθέντος ὑπὸ
τῶν ἡμετέρων βουλευτῶν, ἤρξατο ἡ κατ' ἀρθρα ἐπιψή-
φισις καὶ ἐξακολουθεῖ εἰσέτι μετὰ πολλῶν ἀγορεύσεων
καὶ πεισματοῶν συζητήσεων.

Τὴ ἀλήθεια οἱ ἡμ. βουλευταὶ θαρραλέως καὶ πρε-
πόντως συνηγοροῦσιν ὑπὲρ τοῦ τλήμονος τούτου τόπου
ἰδίᾳ δὲ ὁ ἐνθερμος καὶ ἀτρόμητος πατριώτης κ. Δια-
σίδης, ὅστις φημίνοι τὰ στόματα τῶν ἐπιτημίων μελῶν.
Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ σύμπνοια αὐτῶν ἀξιωματικῶν βουλευ-
τῶν μας καὶ ἡ ἀνδρική αὐτῶν στάσις θέλει ἐξακολου-
θήσῃ μέχρι τέλους τῆς συνόδου.

«Εἰς Λευκωρίαν»

Φίλη «Σάλπιγξ» (ἐκ Λάρν. 24 Μαρ. 88).

Κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην, διεξήγγο πεισματοῶδες
ὁ τῆς ἐκλογῆς τῶν Δημοκρατικῶν μελῶν ἄγων.

Δύο στρατόπεδα ἐστήθησαν, τὸ μὲν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν
τῶν τοριῶν μὲ πρόεδρον τὸν Κύριον Ν. Ρούσσον,
τὸ δὲ ὑπὸ τῶν φιλελευθέρων μὲ πρόεδρον τὸν Κύ-
ριον Ν. Α. Γεωργιάδην.

Σήμερον ἠνοίγησαν αἱ Κάλπαι, αἵτινες ὑπέδειξαν
Δημοκρατικὰ μέλη τοὺς Κυρίους Ν. Α. Γεωργιάδην,
Σοφοκλῆν Νικολαΐδην φιλελευθέρους, καὶ τοὺς Κυρίους
Ν. Ρούσσον καὶ Θεομάν Πέτρου τοριούς, ἐναπολείπειται
ἡ ἐκλογὴ ἐνὸς ἀκέμῃ μελούς, ὅπως τὰ μέλη συμπε-
πληρωμένα ἐκλέξωσι μετὰ τῶν τὸν πρόεδρον των.

Τοσαύτη ζῆλορῆς καὶ ἐνδιαφέρον ἐκυκλοφόρει χθὲς
εἰς τὰς καρδίας τῶν ψηφοφόρων, ὥστε ἐνόμιζες ὅτι εὐ-
ρίσκεσαι πρᾶγματι εἰς πολέμικόν στρατόπεδον, εἰς στρα-
τόπεδον μαχόμενον, καὶ ἀναμείνον σπασμοδικῶς τὴν
ἐκβασιν τῆς μάχης.

Αἱ ζητωγραφαὶ τῶν φιλελευθέρων, ὄντων πολυπλη-
θῶν ἀντήχου ἀχρι τρίτου οὐρανοῦ, αἱ κατακραυγαὶ κα-
τὰ τοῦ καθεστώτος καὶ κατὰ τῆς ἐνεστώσης Δημο-
κρατικῆς ἐξουσίας ἦσαν ἀπερίγραπτοι.

Ἀπερῶμεν πῶς ὁ Κύριος Ν. Ρούσος, ἀκούων τὰς
τοσαύτας κατακραυγὰς εἰν ἠθέλησεν, εὐγενῶς φερόμενος,
νὰ δώσῃ ἐπιστάμῃ τῆς παραίτησιν τοῦ πρὸς κατέναντι
τῶν παθῶν. Πᾶσι βεβαίως δημοκρατικῶς θὰ ἀπέτα
καὶ ἀληθῶς ἀγαθῆς καὶ εὐδαίμονος θὰ καθίστατο εἰς
ἐνὸς κλίματος τῆς ἡμετέρας καὶ εὐτυχῆς τῆς πόλεως, πα-
ρηγοῦτο. Ἀπερῶμεν τὴ ἀλήθειαν τὰ εἶπα ὅτι τὸν πο-
θητικῶν, αὐ ἐκείνῃ εἰς τὴν αὐτὴν κατακραυγὴν τοῦ

δημοσίου, και χάριν των οποίων αψηρών την προστασίαν της φωνής των αναγκών του τόπου, άρχισε την εν τω Νομοθετικῷ ἔδρῳ των, σιγῶταν συρρωγῶσαν, και ἔτρεξεν εἰς Λάρνακα, ὅπως προστατεύη τὰς ὑπὲρ αὐτοῦ φήρους, και ἐνεργήσῃ πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς ἐκλογῆς του.

Ἡ μερίς τῶν φιλελευθέρων, ἥτις ὡς φαίνεται θὰ ἐπιτύχῃ τῆς ἀρχῆς. ἐξέδοτο προγράμματα ἀφορώντα τὴν καλὴν διαχείρισιν τοῦ Δημαρχείου και τῶν ὁποίων ἡ εὐστία ὡς ἀνδρική, ἐπηρέθη και ὑπὸ τῶν ἐναντίων εἰτινες μυρολογούντες τὴν τύχην των, γῆχοντο, νὰ μὴ μείνωσι τὰ προγράμματα, γράμμα νεκρὸν. Τὸν κύριον Ν. Ρούσσον ἀν και ἀνώτερον πάσης συμβουλῆς, θὰ ἐτόλμωμεν νὰ συμβουλευώμεν ὅπως χάριν τῆς κοινῆς και ἰδίως ἡσυχίας ἀποχωρήσῃ τοῦ Δημαρχείου, και καταγγείνῃ εἰς ἄλλα ἔργα ἐπιωφελέστερα δι' ἐαυτὸν, και τὸν κόσμον ὃν ἐτάχθη νὰ ὠρελήσῃ.

Εἰς ἀδιάφορος.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Και ὁ θάνατος τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου, ὡς και ἡ ζωὴ του, εἶνε εἰρήνης ποιητικός. Πρὸ τοῦ θανάτου του τὰ ρωσικὰ στρατεύματα ἴστανται πενθοῦντα τὸν ἐπίτιμον στρατάρχην των και θὰ πενθῶσιν ἐπὶ μῆναδ.λόκληρον. Ὁ Φρειδερίκος νῦν αὐτοκράτωρ, καταλαβὼν τὰς ἡγίας τοῦ κράτους, ἐκεραύνωσε κάπως τὰς ἀντι-συνταγματικὰς τάσεις τοῦ σιδηροῦ ἀρχικαρχελλάρου Βίσμαρκ διὰ τῆς ὑπὲρ διατηρήσεως και προστασίας τῶν συνταγματικῶν θεσμῶν προκηρύξας του. Δυστυχῶς ἡ βασιλεία του πολὺ ὀλίγον θὰ διαρκήσῃ, πρὸς χάριν βεβαίως τοῦ κ. Βίσμαρκ, ὁ δὲ διάδοχος, ὁ μαθητὴς και θιασώτης τοῦ Βίσμαρκ θὰ κυβερνᾷ τότε συμφώνως πρὸς τὰ νεύματά του, ἀλλὰ εἶνε πολὺ πιθανὸν ὅτι ἐκλιπόντος ἤδη τοῦ γηραιοῦ Γουλιέλμου θ' ἀναγκασθῇ ὁ Βίσμαρκ ν' ἀποβάλῃ μεγάλην δόσιν τῆς ὑπερηφανείας και ἀθαδείας του και ν' ἀσπασθῇ ἄλλην, ἀντίθετον ἴσως, πολιτικὴν. Αἱ συγκινήσεις ὅμως, φαίνεται, τὸν ἐβλάψαν και πάσχει ἤδη. Ἀμφιβάλλομεν ἂν ἡ ἀγάπη του πρὸς τὸν θανόντα αὐ-

τοκράτορα ἦτο τόσον εὐλαβική. Ὡστε νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ και εἰς τὸν τάφον.

Ἡ ὕψ Πύλη πιεθεῖσα ὑπὸ τῆς Ρωσσίας ἠναγκάσθη νὰ πέψῃ ἐγκύκλιον πρὸς τὸν Κοβοῦργον ἡγεμόνα τῆς Βουλγαρίας ὅτι θεωρεῖ παράνομον τὴν κάθοδον και ἐγκατάστασιν του εἰς Βουλγαρίαν, ἀλλ' ὁ Κοβοῦργος πᾶν ἄλλο σκέπτεται, ἢ νὰ δώτῃ ἀκρόασιν εἰς τοιαύτας πλάτωνικὰς διαμαρτυρήσεις, προετοιμάζεται δὲ στρατιωτικῶς ἐνᾷ ἀντιση βεβαίως και εἰς κομιλῶν ἀποτίσειν ἄγος ἐκείνῳ τῶν. Πόρρω ὅμως ἀπέχει ἡ Πύλη τὰ νὰ ἐπέμβῃ και στρατιωτικῶς ὅπως καταστήσῃ σεβαστὴ τὴν κατὰ τῆς παρανομίᾳς ἡγεμονίας δὴλωσίν τῆς. Ἐν τοιαύτῃ θέσει πραγμάτων, μένει νὰ ἴδωμεν τί σκοπεῖ νὰ πράξῃ ἡ Ρωσσία, ἥτις βεβαίως δὲν ἔκαμε τὰς τρομερὰς ἐκείνας στρατιωτικὰς παρασκευὰς και τὰς μεγάλας στρατιωτικὰς συγκεντρώσεις, χάριν μόνον μιᾶς πλατωνικῆς τῆς Πύλης δηλώσεως. Ὁ θάνατος ὅμως τοῦ Γουλιέλμου δι' ὃν ἐπὶ μῆνα θὰ πενθῶσι τὰ ρωσικὰ στρατεύματα και ὁ ἐπιχειρημένος καθ' ἃ λέγεται θάνατος τοῦ νῦν αὐτοκράτορος, δι' ὃν πάλιν ἐπὶ ἕτερον μῆνα θὰ πενθῶσι, παρέχει εἰς τὴν Ρωσσίαν εὐσχημον μέσον τοῦ νὰ ἐξαγλήσῃ ἅλα τὰ πολιτικὰ και διπλωματικὰ μέσα πρὸς ὅσον ὀλίον τε ὁμαλωτέραν τῶν πραγμάτων τροπὴν.

—Ὁ τύπος σχολιάζει μετὰ ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος τὴν προκήρυξιν τοῦ αὐτοκράτορος Φρειδερίκου, ἐχαρακίησε δὲ τὰς δηλώσεις αὐτοῦ ὁ μὲν φιλελευθέρως ὡς θριαμβευτικὰς, ὁ δὲ συντηρητικῶς ὡς γλυκυπικρῶν (aigredoux).

Ἡ ἔγξια τῆς Αὐτοκρατείας Αὐγούστης ἐβελιώθη.

Ὁ αὐτοκράτωρ Φρειδερίκος ἐδέχθη εἰς μακρὰν ἀκρόασιν τὴν ἐπιτροπὴν τῆς πόλεως τοῦ Βερολίνου.

Οἱ ἰατροὶ ἀποφαίνονται ὅτι εἶνε εἰς χαριστήριον ἐκ τῆς καταστάσεως τῆς υγείας τοῦ αὐτοκράτορος.

Βιέννη 26.—Ὁ Ν. Ἐλ. Τύπος γρά-

- στιακὴ πίστει.
499. Συμμαχία μεταξὺ Κλόβιος και Θεοδέρχου.
500. Ὁ Γονδεβάλδης, ὁ Βουργούνδιος, καθίσταται ὑποταλῆς εἰς τὸν Κλόβιον.
501. Οἱ Βουργούνδιοι νόμοι δημοσιεύονται ὑπὸ τοῦ Γονδεβάλδου.
502. Ὁ Καβάδης βασιλεὺς τῆς Περσίας ἐρημὸν μέρος τοῦ Ἀνατολικοῦ ρωμαϊκοῦ κράτους.
—Ἡκμάζειν ὁ στέφανος Βυζάντιος ὁ γραμματεὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει.
504. Τὸ ἀνατολικὸν κράτος συνάπτει εἰρήνην μετὰ τοῦ Καβάδῃ.
207. Ὁ Κλόβιος νικά τὸν Ἀλάριον, τὸν Οὐβιγόθον και δέχεται πρεσβεῖαν συγχαρητήριον κομίζουσαν και τὸ στέμμα τοῦ Αὐτικοῦ κράτους, ἀπὸ τοῦ Ἀναστασίου, αὐτοκράτορος τῆς Ανατολῆς.
508. Θεοδέρχος ὁ Μέγας νικά τὸν Κλόβιον ἐν τῇ μάχῃ τῆς Ἀρελῆς (ARLES) και τότε ποιεῖ εἰρήνην μετ' αὐτοῦ.
—Ὁ Ἀρθούρος ἠγήληθη Πενδραγῶν, ἦτοι ἀνώτατος ἡγεμὸν τοῦ ἐν Κυμβρίχ (CUMBRIA) Βρετανικοῦ βασιλείου.
610. Ὁ Κλόβιος κατέστησε τὰ Παρίσια μητροπόλιν τοῦ βασιλείου τῶν Φράγκων.
511. Θάνατος τοῦ Κλόβιου.—Διαφθεῖς τοῦ βασιλείου αὐτοῦ μετ' ὅτι τρεῖς ἡμέρας τὸν Κλόβιον, ὁ εὐεργετὴς Κλοταίριος και Κλοτάρη.
512. Οἱ Ἑρβῆται πολεμοῦνται παρὰ τοῦ Ἀνατολικοῦ νὰ ἐβλήσων εἰς Ὀρέαν.
—Ὁ Γουλιέλμος, στρατάρχης Σαξῶν, κληρονομῆται τὴν Κατωγεννασίαν, ἔργονα τὸν Ἀνατολικὸν ἀνατολὴν τοῦ ἀνατολικοῦ τῆς Ἀ. Βουλίας.
515. Τὸ Χριστιανικὸν ἡμερολόγιον πρὸς διαρρηθῆσαν

ρεῖ ὅτι προῦθαι θ' ἀποθῶσιν αἱ ἐλπίδες τῶν προδωκῶντων μεταβολὴν τῆς γερμανικῆς πολιτικῆς, ἢν ἐξακολουθεῖ ρυθμιζοῦσα ἡ κραταιὰ χεὶρ τοῦ Βίσμαρκ.

ἩΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ.

Σάββατον 19 Μαρτίου. Ἀνατολὴ Ἡλίου ὥρ. 5 λ. 54
ὄρας ὥρ. 3 λ. 12.
Τετάρτη 23 Μαρτ. Ἀνατολὴ Ἡλίου ὥρ. 5 λ. 51
ὄρας ὥρ. 6 λ. 15.

ΠΙΣΤΙΟΓΡΑΦΙΑ

Table with 2 columns: Item and Price. Items include Κρασί ἄριστον, σιγήνη, κόκκινα χαλασμένα, ξυρισμένα, βραχὴ σούμα 19 βιβ. ἡ ἐκ. παρ., Χαροῦπια εἰς τὰς ἀποθήκας, τὸ χαλεπικὸν καντάρι. Price ranges from 40-43 to 140-145.

(Με λίραν Ἀγγλίας 132)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τοῦ Χριστεπώνυμου πληρώματος ὅτι, ἐπειδὴ ἡ τῆς 23 Ἀπριλίου ἑσπρὴ τοῦ Μεγάλομάρτυρος Γεωργίου συμπύπτει ἐφέτος τὸ μέγα Σάββατον, οἱ ἐκκλησιαστικοὶ τύποι μεταθέτουσι ταύτην τὴν Δευτέραν τῆς Διακαινησίμου, ὁπότε γενήσεται και ἡ συνήθης πανήγυρις.

Λίρακι 1Μαρτ.1888.

Ἐκ τῆς Ἐφημερίδος τοῦ Ἀγ. Γεωργίου τοῦ Κοντοῦ

Ἐν τῷ καταστήματι τοῦ κ. Βασιλείου Ζ. Μαρκίδου ὁδὸς Ἀγ. Γεωργίου, ἐν τῇ μεγάλῃ ἀγορᾷ, πωλεῖται μακαροναῖα Νισαπόλεως πρωτίστης ποιότητος ἄβροχος και νωπῆ, λιανικῶς μὲν πρὸς γρ. 3 3)4 ἡ ὀκτ., χονδρικῶς δὲ πρὸς γρ. 3 1)4.

24. ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ.

Τὰ κυριώτερα ἱστορικὰ γεγονότα.

- (συνέχεια)
476. Ὁ Ὀρέστης ἐθανατώθη ὑπὸ τοῦ Ὀδοάκου βασιλέως τῶν Ερουλῶν.
—Ἡκμάζειν Ἰερρακλῆς ὁ πλατωνικὸς φιλόσοφος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.
—Ἡ Ρώμη ἐκυριεύθη ὑπὸ τοῦ Ὀδοάκου, βασιλέως τῶν Ερουλῶν.
—Τὸ Αὐτικὸν Ρωμαϊκὸν κράτος καταστρέφεται, 507 ἔτη ἀπὸ τῆς περὶ Ἀκτινὸν μάχης, και 1224 ἀπὸ κτίσεως Ρώμης.
481. Κλόβιος βασιλεὺς τῶν Φράγκων.
—Ὁ Ζήνων, διορίζει τὸν Θεοδέρχον τὸν Ὀστρογόθον στρατηγὸν του, και ἀναδεικνύει αὐτὸν ὑπατον.
483. Αἰτανεῖται και Κώδινας τὸ πρῶτον εἰσάγονται.
485. Μάχη ἐν Οὐσσόνιοις, καθ' ἣν ὁ Κλόβιος, υἱὸς τοῦ Χιλδερίκου, ἐνίκησε τὸν Ρωμαῖον στρατηγὸν Σαύριον.
—Ἡκμάζειν ὁ Γεννάδιος, ἱερεὺς τῆς Μασσαλίας.
488. Ὁ Θεοδέρχος, ὁ Ὀστρογόθων βασιλεὺς, καθολοκληρίαν νικά τὸν Ὀδοάκρον, και ἀντικρῶνεται βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Ζήνωνος.
490. Οἱ Βουργούνδιοι, ὑπὸ τὸν Γονδεβάλδην, ἐρημῶσι τὴν Ἰταλίαν.
—Ἡ Ἰρλανδία, καλουμένη Νῆος τῶν Ἁγίων, ὑπέρχε πᾶσιμας διὰ τὰ σχολεῖα τῆς.
491. Ἀναστάσιος αὐτοκράτωρ τῆς Ἀνατολῆς ἀναγορεύεται βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας.
493. Θεοδέρχος ἐνέστασε τὸν Ὀδοάκρον και ἐβούλησε πρὸς Ἐρουλίας ἐπὶ τῆς Ρώμης ἐνοχληθῆσαι βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας.
497. Ὁ Κλόβιος και Φράγκοι ἐκαταβήσαν ἐν τῇ γρο-

- τοῦ γρένου εἰσάγετη ὑπὸ Διενυσίου τοῦ Μοναχοῦ.
517. Οἱ Γέται, βάρβαροι Οὐγγροτρανσυλθανοὶ, ἐρημῶσι τὴν Ἰλλυρίαν, Μακεδονίαν, και Ἠπειρον.
518. Ἰουστίνος Α' αὐτοκράτωρ τῆς ἀνατολῆς, ἀνυψώθη ἐκ τῆς ἀραναίας τοῦ ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, θανόντος τοῦ Ἀναστασίου.
519. Ὁ Ἰουστίνος ἐπαναφέρει τὴν ὀρθοδόξου ἐπισκόπους και καταδικάζει τοὺς Εὐτυχιανούς.
—Ὁ Καβάδης βασιλεὺς τῆς Περσίας προτείνει ἵνα ὁ Ἰουστίνος υἰοθετήσῃ τὸν υἱὸν του Κοσμοῦν, και τοῦ Ἰουστίνου ἀποποιηθῆντος, ἐγάγῃ πόλεμον κατ' αὐτοῦ.
525. Οἱ Ἀριανοὶ ἐπίσκοποι καθηρέθσαν ὑπὸ τοῦ Ἰουστίνου.—Τούτους ἐκानοποίησεν μετὰ πολλῆς τιμῆς ὁ Θεοδέρχος.
—Ἡ Ἀντιόχεια και πολλαὶ ἄλλαι πόλεις καταστράφησαν καθόλου ὑπὸ σεισμοῦ, πλὴν ἀνοικοδομήθησαν ὑπὸ τοῦ Ἰουστίνου.—Ὁ Ἰουστίνος υἰοθετεῖ τὸν ἀνεψιὸν του Ἰουστινιανόν.
526. Ὁ Θεοδέρχος ρουεῖ τὸν συγκλητικὸν Βούθειον και σύμμαχον, τὸν πενθερὸν του, ὑπὸ δυσπιστίας.
—Εἰσῆλθη τὸ εὐχέλαιον μυστήριον.
527. Θανόντος ἐκ μελαγχολίας τοῦ Θεοδέρχου, διεδέχθη τὸ βασίλειον τῆς Ἰταλίας ὁ τοῦ Εὐθερέου, γαμβροῦ ἐπὶ θυγατρὶ τοῦ Θεοδέρχου, υἱὸς Ἀθαλάριχος, τοῦ πατρὸς τοῦ πρώτου ἀποθῶσαντος.
—Ἰουστινιανὸς Α' διαδέχεται τὸν θανόντα θεῖόν του Ἰουστίνον, εἰς τὴν αὐτοκρατερίαν τῆς Ἀνατολῆς.
529. Ὁ Ἰουστινιανὸς διὰ τοῦ Τριδωνιανοῦ ἐξέδωκε τὰς ἐκείνου, βελτίαι πολιτικῶν νόμων και τὰς Νεαρὰς νόμους.—Ἦσαν νόμοι, κρηνηματῶν, γυναικῶν, ὀφθαλμικῶν και πᾶσιμας ἡμετέρας και ὁμοιωμάτων.
(Ἰουστινιανὸς συνέχεια)

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Σάλλιγγρος»